

Посебан поклон

„Ово мора да је Свeйи Дух“, помислила је Мерима.

Гречен Пиклсимер Кини

(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла у Француској.

„Мерима! Фатима! „Мисионари су овде!“
Звала је мама

Мерима је затворила своју књигу прича из Светих писама и отрчала у дневну собу. Мисионари су поучавали њихову породицу о Исусу Христу. Мерима и њена породица ускоро је требало да се крсте. Једва је чекала!

Мерима седи са својом породицом.

„Данас ћемо разговарати о Светом Духу“, рекао је старешина Моаи. „Он нам помаже да осетимо мир и утеху од Небеског Оца.“

„Он нас, такође, подстиче да чинимо добре ствари“, додао је старешина Кембел. „И Он нам помаже да сазнамо шта је истина. Вероватно сте

раније осетили Светог Духа.“

Мерима је размишљала о томе када је сазнала за Мормонову књигу. Осећала се мирно и срећно. Тако је знала да је то истина. Да ли је то био Свети Дух?

„Након што се крстите, добићете дар Светог Духа“, рекао је старешина Моаи. „То значи да Он може увек да буде са вама да вам помаже и да вас води.“

„Ове недеље обратите нарочиту пажњу на своје мисли и осећања“, рекао је старешина Кембел.

„Потражите тренутке када вам Свети Дух говори.“

Те ноћи током породичне молитве, Мерима је запазила своја унутрашња осећања. Осећала се мирно и спокојно. Било је скоро као да ју је неко снажно загрлио. *То мора да је Свeйи Дух*, помислила је.

У цркви у недељу, Мерима је слушала песму о Исусу Христу. Осећала се срећном. Због тога је пожелела да помаже другим људима. *И њо мора да је Свeйи Дух*, помислила је.

Пре спавања, Мерима је прочитала своју књигу прича из Светих писама. Њена сестра, Фатима, тражила је свој ред за читање. Мерима је рекла не.

Мерима је наставила да чита. Али осећала се лоше што није поделила.

„Жао ми је“ рекла је Фатими. „Желиш ли да читамо заједно?“

Фатима је села поред ње. Читале су наизменично. Мерима се осећала испуњено и срећно. *То мора да је Свeйи Дух*, помислила је.

Коначно је дошао дан њиховог крштења. Мерима и њена породица отишли су у зграду цркве и пресвукли се у белу одећу.

Мерима се прва крстила. Вода је била хладна, али јој је било драго што је склопила завет са Небеским Оцем. Мама је обмотала пешкир око ње. Затим је гледала како се мама, тата и Фатима крсте.

Мерима се поново обукла у суву одећу. Сада је дошло време њеног потврђења.

Мисионари су ставили руке на Меримину главу. „Потврђујемо те за члана Цркве Исуса Христа

светаца последњих дана“, рекао је старешина Кембел, „и кажемо ти, прими Светог Духа.“ Мерима је осећала топлину док је слушала остатак благослова.

Након што је Мерима потврђена, мама ју је загрлила. „Како се осећаш?“

„Заиста добро“, рекла је Мерима. „Након што су ставили своје руке на моју главу, осетила сам нешто, и био је то осећај мира“. Насмешила се. „Осећала сам се као да ми неко говори да живим добрим животом, да помажем људима и да држим заповести.“

„Да ли знаш који је то осећај?“ Питала је мама.

„Да знам“, рекла је Мерима, очи јој засјаше. „Био је то Свети Дух!“ ●

СВЕТИ ДУХ

Свети Дух се такође понекад назива „Духом“. Он нам доноси поруке од Небеског Оца и Исуса Христа. Теши нас и поучава како да доносимо добре одлуке. (Видети Учење и завети 79:2.) Окрените 21. страницу да бисте сазнали на које начине можемо чути Његов глас.